

DE OPSTANDELING

Anarchistisch Orgaan

VERSCHIJNT ONREGELMATIG

Uw vijand is hij die U wetten oplegd

REVOLUTIE

Redactie en Administratie
Van Luppenstraat 58, Antwerpen

De bezitter is een dief, zoo niet :
dan de erfgenaam van een dief.

COMMUNISME

Zij vreezen U niet!

Neen de kapitalisten zijn niet bang voor uwe vakbonden, werkersbladen, leiders, onzijdige werklieden-partijen met hunne versche programmas en ontwerpen van sociale hervormingen, welke elkander met snelheid opvolgen. Neen terwijl de sociale schrijvers inkt spuwen en hunne hoofdmannen babbelen, zit de kapitalist hoog en en droog op zijn voetstuk te glimlachen, veilig in zijn edele positie.

Koning Kapitaal heeft geene rede om te vreezen voor 't zij gelijk welke partij of organisatie hoe sterk ook in aantal, welks doel en streven bestaat in, zich tegen de kapitalisten te verdedigen door vakvereenigingskrachten, in 't vullen der stembus met papier, en te prediken dat er verandering moet komen, doch slechts door vreedzame middelen. Nu vragen wij aan iedere werkman, welke klaar in de zaak wenscht te zien, of de rijken rede hebben voor benauwd te zijn, voor de menigte laffe en flauwe truters, welke wij hedendaags als werklieden-leiders zien figureeren, welke schijnheilig gebluf en geschreeuw over georganiseerde politieke werking, de kapitalist met dezelfde macht als altijd gewapend, in diezelfde positie zal laten. Zoolang de leiders zullen preëken over de voordeelen van het stemrecht, zal de rijke klasse niet alleen veilig zijn, maar hoeft zich met niets te bekommeren, en kunnen zij gerust zeggen, zoo als men god doet zeggen als zij hem de wereld lieten maken, zoo behoort het, terwijl de rampzalige van honger stervende werkers door de slimme en listige streken der leiders verdoold en verdrukt worden tot een hulp en hopeloze slavernij. Nogmaals vragen wij de arbeiders van op te komen en als verstandige mannen te denken over de verraders en afvalligen der laatste jaren.

Door het volk met vooroordeelen te verblinden doen de werklieden-leiders, het werk der rijken beter dan deze hetzelfde zouden doen. Zij strijden niet vòor maar tegen de arbeiders. Zij zijn de vijand die wij in de naaste toekomst moeten aantasten en verslaan, wil men de tegenwoordige wanorde afschaffen; zij moeten ten toon gesteld en uitgerooid worden. De uitslag van al hun woorden, werken, moet onder 't oog van 't publiek gebracht worden, en door wien? Antwoord arbeiders! want gij hebt de oplossing van het raadsel. Er bestaat niet éene arbeiders-partij,

noch een enkel blad van hun uitgaande in België dat de zuivere en volledige waarheid aan de arbeiders durft blootleggen.

Men had de werklieden wijsgemaakt, dat zij zich slechts moesten vereenigen, om eene omwenteling in hunne levensvoorwaarde te brengen, Vakvereenigingen ontstonden en doorworstelde hunne eerste aanvallen, en kwamen tot de ontdekking dat deze organisaties machteloze dingen waren om verbetering in hunnen toestand te bekomen. Indien de ondervinding in de laatste jaren aan de werkers iets geleerd heeft, dan moet het dit zijn, dat vakvereenigingen geenen merkbaaren indruk hebben gemaakt op het huidige stelsel.

Zij kunnen de loonslavernij niet beletten noch voorkomen dat koopers en verkoopers leven, door mannen te doen werken aan den prijs, door mededinging vastgesteld; zij kunnen de werkverslapping niet beletten of de oorzaak ervan verwijderen. Zij weten geen raad met de werkloozen en gebroodroofden, zij kunnen zelfs geen loonaftrok in de volle beteekenis van het woord beletten, zooals ge ziet wanneer de meesters trachten een loonaftrok door te voeren, bijvoorbeeld bij de mijnwerkers, en er niet in gelukken, behoeven ze enkel de kolen op te slaan. En volgens ons staat dan verhooging van prijs zonder loonsverhoging gelijk aan loonaftrok.

Vakvereeniging met de kenspreuk: verdediging, niet uitdaging, is zonder beteekenis, behalve om zijne hulpeloosheid te toonen, want zij hebben den toestand der werklieden nergens kunnen verbeteren. Bewijs? De oude, rijke dievenbende-orde staat nog zoo vast als vòor vijftig jaar, de arbeiders hulplozer en meer gebonden door ons handelsstelsel; hun genot minder, hunne kans op werk kleiner; mededinging heviger; uitbuiting klimmend; ontgoocheling meer toegepast en beter begrepen; ellende en nood meer in 't oog vallend; de werklieden ter neer geslagen en sneller dan ooit den dood naderend.

Op eene schandalige wijze jaagt de fabrikant de kleine kinderen op aan 't werk. Er zijn bewijzen van te vinden aan de Rupelboorden, waar op dezen oogenblik eene werkstaking is uitgebroken. Van 's morgens 3 tot 's avonds 9 uur deed den rijken zweetdief de kleinen martelen. Soms gebeurde het dat de schapen al slapende den steenbakkersoven inliepen.

Daarbij dienden dan nog dikwijls de vrouwen

der werklieden tot hoer van den vetlap; allemaal omdat het lastiger wordt werk te behouden of te verkrijgen. Voor een loon van fr. 7,50 per week van 100 uren werkt men van den morgen tot den avond nog harder als paarden.

De arbeiders zullen zich goed herinneren dat zij over een dertigtal jaren meer mochten van hunnen neus maken als nu. Nochtans is het sinds die jaren dat zoovele vakvereenigingen tot stand kwamen, groot en machtig in ledental werden.

Dus nog een bewijs te meer dat zij niet den minsten slag hebben toegebracht of zullen toebrengen aan het kapitalisme.

De werklieden leven samengedrongen en gepletterd in pestholen en zijn te vreden van strafdienst met dwangarbeid te doen, van den wieg tot aan het graf, juist als in de middeleeuwen. De hervormers, de mannen welke deze huichelende schijnheilige wereld met de voeten durven treden, om hun weinige bij te brengen tot de vrijmaking van het volk, worden zoo zeker ter dood gebracht als de hervormers van den ouden tijd.

Het is allemaal onzin van te zeggen dat vakvereenigingen dit of dat zullen doen, daar zij zelfs het kantje der kwestie niet kunnen aanraken.

Inderdaad wordt het de vraag of de vakorganisatiën den huidige boel niet helpen rechthouden, wanneer men ziet dat zij hare werkloozen gedeeltelijk ondersteunen en bij het publiek gaan schooien, wanneer de werkgevers lust gevoelen het werk stil te leggen. Verder wordt het al langs om meer twijfelachtiger of de vakbonden de werklieden wel vooruit helpen, wanneer men weet dat ze in fabrieken, dokken en mijnen aanleiding hebben gegeven tot het ontstaan van een hoop spionnen, gunstelingen en lakeiën, welke door de rijke luiards als werktuigen gebruikt worden tegen de werkers.

Om u te bewijzen, arbeiders, hoe gij bedrogen wordt, zullen wij deze kruipers eens uitkleeden, zien wie zij zijn en hoe zij met de voortbrengende klasse handelen. Laat ons eens de mijnwerkers nemen.

De gunstelingen zijn gekend als aangestelde meesters en zijn slavendrijvers van de ergste soort.

Die kruipers zijn de mannen welke den onderbestuurder omkoopt; zij zijn de twiststokers welke het vuilste werk doen voor de bazen; zij zijn de

bloedzuigers die hunne mannen opjagen en doen zwoegen tot dat zij zelfs geen denkkraft meer bezitten.

Het zijn die kerels welke de beste plaatsen en de grootste loonen krijgen; het zijn zij die met de bestaande orde te vreden zijn en het voor de onder hen staanden onmogelijk maken een woord te uiten tegen het stelsel dat hen tot slaven maakt. Zij zijn de monsters, de voortbrengst van den huidige boel, welke om der bazen vriend te blijven, zelfs het bloed uit de lichamen van hun eigen vader, broeder, zoon of vriend zouden persen.

Zoo hebben wij hier aan de dokken de buitenlieden, waaronder g'er treft die hesp, schapenvleesch of wild medebrengen om in de gratie van den baas te staan. Evenzoo treffen wij ze aan onder die soort dokwerkers, die de stukgoederen laden en lossen, men noemt deze foremans. Van 's morgens tot 's avonds overladen zij de minderen met vloeken en duivelen er erger tegen dan of het kwade honden zijn.

De kruipers zijn niet alleen leden van de mijnwerkersfederatie, bondsleden, maar in de omgeving van waarde. De werklieden zwichten voor hen; dikwijls gebeurt het dat ze schoon weten te babbelen in vergaderingen, zich trachten als bekwaam te doen doorgaan, om op deze wijze ten koste van het zweet en bloed hunner medemenschen hun luie kl..... te schuren.

In vele gevallen zijn zij door de vereenigingen afgevaardigd en redeneeren op congressen in naam hunner afgejaagde medeleden.

Hoe is het toch mogelijk dat mannen, aange-steld om de zaken te regelen en te besturen van eenen vakbond waarin zij geen belang stellen, tenzij om hem ondoelmatig te houden zooals zij nu zijn.

Deze kerels houden al zoo zeer als de kapitalisten den eerbied voor het privaat bezit, en hunne mannen waarvan zij er soms tien of meer onder hen aan 't werk hebben, en soms per hoofd voor hen een vijf Frankstuk opbrengen. Is het zoo dat den toestand der werkers moet veranderen, verbeteren met mannen-leiders aan het hoofd der vereenigingen die er niet 't minste belang bij hebben dat het regiem verandert. Geen hoofdman 't is gelijk van welke vakvereeniging of partij die een leven leidt zoo als de leden. Hij verkeert in een min of meer gegoede stand en wordt dikwijls later een redelijke dikke bourgeois, allemaal verkregen door de vette plaats die hij zich heeft kunnen aanschaffen door slinksche wegen, platbroekerij of verraad. Wij zouden zeggen dat leiders der werklieden alle hinderpalen zouden uit den weg ruimen voor de vrijmaking der arbeiders. Hebben zij dit gedaan of zullen zij het doen? Bijlange niet, dat brengt niets op; hervormers doen dat soort werk gratis. Ziet het maar in alle streken, daar waar de vakvereeniging sterk in getal is leven er eenige luiards van het zweet hunner vakgenoten. Nog een ander middel door partijen en leiders vooruitgezet is, dat werklieden slechts hun stembriefje moeten gebruiken om eene vreedzame omwenteling in hunnen toestand te weeg te brengen. Indien zulks het geval is moeten wij veronderstellen, dat de bezittende klas vroeger zeer dwaas was, aangezien zij het Stemrecht voor de werklieden hebben ingesteld, en dat op zulke wijze dat de werkers in staat zijn de bezitters omver te werpen. Maar zie het volk in Amerika (*); wanneer men

(*) Is dit niet het geval in België, het is toch in ander landen.

hen zegde in 1860 dat zij slechts te stemmen hadden om het eigendom der slaven-bezitters af te schaffen beproefden zij dat plan, maar het mislukte omdat de slavenbezitters hun eigendom niet wilden afstaan dan door geweld gedwongen.

En hebben wij redenen om te veronderstellen dat de bezittende klasse alhier haar eigendom gemakkelijker zal afstaan?

De kwestie is niet hoe te stemmen, maar wel of het van eenig nut voor den werkmans zal zijn.

Kunnen de werklieden hopen van ooit de rijken, de kapitalisten te treffen door de kiezing?

Tot nu toe zijn zij er niet in gelukt, in geen enkel land, en wij meenen te kunnen zeggen: Neen! het stemrecht is niet het minste van nut voor de arbeiders. Het veranderen van regeering is een nuttelooze krachtsverspilling en eene begoocheling voor de werklieden van de gansche wereld. Het zal zoo altijd blijven zoolang als geld zal dienen om winst te maken en het volk te ver-slaven.

Gij hebt stemrecht, roepen de leiders, maar zij vergeten te zeggen dat er op zes werklieden maar één stemgerechtigd is, alsmede dat gij al gelukkig moogt achten van driemaal in uw leven te kunnen kiezen. Daarbij nemen de bezitters de voorzorg, dat men u slechts kandidaten voorstelle waarop gij uw stem kunt uitbrengen. Maar die kandidaten kunt ge zetten waar ge wilt, nergens zullen zij iets van de macht en de voorrechten afnemen van de rijke luiards, die leven op het zweet der in ellende levende massa.

Zij zorgen dat men de werkers goed onder handen houde, en hoe zij ook stemmen of hunne politieke macht gebruiken, zij kunnen zich van de stoffelijke slavernij niet bevrijden zoolang de kapitalist koning en wetgever is.

De rijke klasse zegt als een vijandige stam aan de werklieden: indien gij ons bevechten wilt, moogt gij geen andere wapens gebruiken dan deze, welke wij voor u maakten: het stemrecht. Wij geven u de kardoes zonder kogels, schiet nu zoo dikwijls als ge wilt, ge kunt ons toch niet raken.

Den rijke is het welke wij moeten bevechten; en indien leiders van partijen en vakvereenigingen hinderpalen op den weg des vooruitgangs zijn, moeten zij maar geruimd worden, indien zij zich zelve op de lijn scharen der kapitalisten, dat kunnen wij niet helpen; vrede en liefde zijn alsdan van de aarde verdwenen.

Voortaan moeten de arbeiders recht op hun doel afgaan, wat de gevolgen ook mogen zijn voor dezen die in den weg staan.

De landheeren en kapitalisten, in een woord de rijken dragen zulken duivelschen haat tegen de werklieden, dat hebben zij in de laatste werkstaking der mijnwerkers laten zien en toonen het nu weer te Boom, Rumpst, Niel en omstreken, waar de slaven, den slecht betaalden arbeid moede, in staking zijn.

De rijke luiards laten nooit een gelegenheid voorbijgaan om zich op de arbeiders te wreken. Hongerdood, bedelaarsgesticht, gevang, kogels en bajonetten dat zijn de wettige wapens om het volk te plunderen en te vermoorden.

Wij wenschen slechts dat het volk hen half zooveel haatte. Wij doen ons best om het wakker te schudden; liefde is uitgespeeld, het is een burgerbedrog, slim uitgevonden om de loonslaven te bedriegen, om hen stil te houden.

Gelukkiglijk, de haat klimt de gansche wereld door, en wanneer de werklieden bitter genoeg

kunnen haten om hunne slechte vijanden te doen beven, wanneer zij sterk genoeg zullen zijn, om leven voor leven te nemen, dan en dan alléén zullen zij hunnen toestand zien veranderen in vrijheid en recht.

Werkstaking der Steenbakkers

Te Boom, Terhaegen, Niel, Hemixem en omstreken is sinds een paar weken eene werkstaking uitgebroken onder de steenbakkers. De reden is dat ze meer loon eischen voor hun slavenwerk.

De bazen geven niet toe.

Op het oogenblik heeft de staking eene groote uitbreiding genomen. Bijna overal legt men den arbeid neer. De werklieden doorwandelen de gemeenten en blijven kalm op aanraden der leiders van de parlementaire socialisten, doch te Boom begint men te brommen. En dit is te begrijpen, dat zij het minder kunnen vol houden kalm te blijven dan hunne leiders. De honger zal bij de eersten gevoeld worden.

Mogen wij dus de werklieden waarschuwen tegen hen die niets anders voor doel hebben dan in dergelijke gevallen de werklieden te overhalen om er politieke slaven van te maken. Zij verlaten den arbeid omdat het loon, hun door de kapitalistendievenbende betaald, niet toereikend is om hun vrouw en kroost te voeden. Den uitbouter van zijnen kant toont niets dan verachting voor de werkers. Al werkende laat hij ze verhongeren.

Verzetten zij zich tegen zulke tirannie, ziedaar, zonder werk, zonder brood. En dit alles verduurt het lijdende volk. Het is de belooning die den werkmans ontvangt voor zijn slaven van den morgen tot den avond voor hen die zich vetmesten en verrijken ten koste van zijnen arbeid.

Mochten zij maar begrijpen dat hun lot nooit zal verbeteren alvorens de rijke bezitters van deze wereld verdwenen zijn.

De regeering steunt de rijken, beschermt de eigendommen uwer bazen, alsmede de fortuin die zij van u gestolen hebben. En bij het minst dat gij krachtdadig uw bestaan eischt, dat gij brood vraagt voor de uwen, zendt de regeering u lood. Uwe vrienden en lotgenooten, arbeiders zooals gij, moeten uw meesters goed komen beschermen en u desnoods omverschieten.

Doch dit alles zal verdwijnen wanneer gij wilt. Maar let op, dat gij niet uitmeest zooals het altoos ging, dat het volk zijne verdrukkers verplette en er nieuwe aanstelde.

Daarom, arbeiders, strijdt voor uw stoffelijk bestaan, laat u niet als schapen op sleeptouw nemen. Mistrouwt hem die uw meester wezen en u in de politiek mengen wil om op uwe schouders naar omhoog te kruipen.

Daarom, weg met alle meesters en zij die ons willen regeeren.

Leve de anarchie!

Lekkere sigaren, menheer!

De Fakkelt geeft me daar eene tekening van een soort sigarenbuis, met van onder een stompeltjen in.

Die mannen van De Fakkelt zullen dat ook in Le Petit Journal Belge gezien hebben, zeker. Ik heb daarin gelezen dat het eene nieuwsortige bom

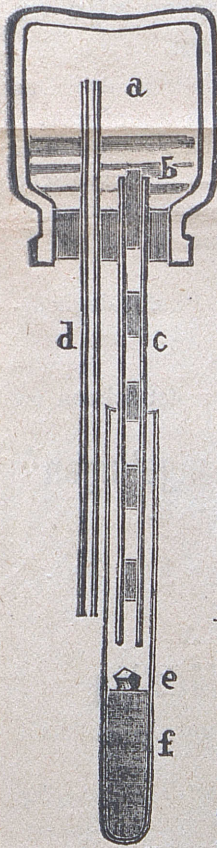

was. Volgens mij is dat een gelul, zulle; het is een geheele apothekerswinkel.

Zie ne keer, zoo verhaalt *Le Petit Journal Belge*, de bom is een fleschke met ne stop, waardoor men twee glazen buisjes steekt. Ge moet de flesch 2/3 met water vullen. Wanneer ge de flesch plat op den bodem zet, dan staan van eigen de buizen naar omhoog en blijft het water op den bodem. Indien men nu de flesch omdraait, dan loopt het water door het eene buisje. Het andere, dat verder door de stop in de flesch komt, steekt natuurlijk boven het water uit en brengt lucht in de flesch. De lucht doet het water in het lagere buisje loopen. Het is aan dit buisje dat een breeder gehecht is tot op de helft van hare lengte. Onder in de breede buis bevindt zich eene lading van « fulminate de mercure »; bovenop ligt een stukje « sodium ». De sodium ontvlamt direkt als het water, dat door het buisje loopt, er aan komt. Om te weten hoever ge weg kunt zijn eer dat het spel ontploft, moet ge in het glazen waterbuisje stopkens buvard- of filtreerpapier steken. Wanneer g'er zes stopjes in zet, allen vijf millimeter van elkaar, dan hebt ge een uur tijd om er uit te trekken.

Om dit zoo te doen werken, moet men natuurlijk de flesch, die op den bodem staat, omdraaien. Wil men ze nog tegenhouden, als ze op het punt staat te ontploffen, dan draait men ze seffens wederom en zet ze op haar bodem, en het gevaar is geweken.

Hiernevens ziet ge de teekening staan van het sigaarke. Het kost fr. 1,50. En daar weinig werklieden zooveel kunnen besteden aan sigaren van dien aard, denk ik dat ze het best zullen doen om ze de goede lui te laten smoren.

VERKLARING :

- a. Fleschke met zuiver water.
- b. Water.
- c. Buiske, waarin de stopsels van filtreerpapier zijn gestoken om het water tot op zekeren tijd tegen te houden.
- e. Stukjesodium, ontvlambaar door de aanraking van het water.
- f. Lading van *fulminate de mercure*, verdeeld in amorces en welke de bom moeten doen ontploffen.

Le Petit Journal Belge eindigt zijn artikel met te zeggen dat de samenstelling van dit toestel zeer nauwkeurig is. Het

bevat een waterweegkundig vraagstuk, wat door onze teekening niet wordt opgelost en dat de anarchisten niet te weten zullen komen.

Nu ge ziet van hier dat wij dat niet zullen weten. Dat is om iets te zeggen; ge verstaat het wel, hé!

Aangenomen dan dat wij het niet zullen vinden, hebben wij het misschien gemakkelijker gevonden. We stellen eene vraag aan *Le Petit Journal Belge* :

Zou het niet eenvoudiger wezen een ijzeren doos te nemen, daarin een glazen buis, van onder gevuld met chloraatpoeder, dan afgescheiden met

een kurken stop van 2 millimeters dik; daarop acide sulferique (olie van vitriool). Vervolgens weer een kurk om te beletten dat het vocht er uitloopt. Op zekeren tijd is de kurk doorgebrand door de acide sulferique, komt in aanraking met de chloraat-poeder en ontploft. Draait men het spel om, dan is de kurk tegen het chloraat-poeder vrij en kan dus nooit ontploffen.

Men moet de kurk zorgvuldig sluiten, want bij het minste dat het vocht neven of door de kurk liep, zou er oogenblikkelijk eene ontploffing plaats grijpen.

Dit gansche stelsel kost bitter weinig. Ziehier : een ijzeren of blikken doos vindt men op straat liggen; het overige alles te zamen kost fr. 0,90, dus veel minder dan de sigaar, waarvan gij, *Le Petit Journal Belge*, spreekt.

Nu geven wij weer het woord aan genoemd blad.

N. B. — De bus kan ook met alle soort van amorces opgevuld worden.

De 1sten Mei

Nog enkele dagen scheiden ons van deze internationale beweging. In bijna alle landen der wereld herdenken de arbeiders den 1sten Mei. Doch laat ons zeggen dat de ware beteekenis ervan nog niet genoegzaam begrepen wordt.

Voor al in België zien wij dien dag als eene feestviering van den arbeid beschouwen. De parlementaire socialisten hebben hem zelfs in een nieuwe heiligdag herschapen.

Wij, anarchisten, beweren nochtans dat de 1ste Mei-beweging den stempel moet dragen van een revolutionair karakter.

Op dien dag moeten de arbeiders uit alle hoeken der wereld te voorschijn komen om met woord en daad te protesteeren tegen de huidige samenleving. Den 1sten Mei, zeggen wij, moet een revolutionair optreden aller arbeiders wezen. Het is dan ook dat we onze macht moeten in oogen-schouw nemen.

Volgens wij denken, is het totaal verkeerd de werklieden op te roepen onder de leuze : 8 uren arbeid. Met het volk dergelijke nulliteiten wijs te maken, het ten strijde te roepen voor den 8-urigen arbeidsdag door de wet in te voeren, vergeet het de groote kwestie, zonder dewelke er nooit afdoende verbeteringen zullen tot stand komen, 't is te zeggen, de afschaffing van het privaat bezit.

Zoolang wij, arbeiders, den wortel der maatschappelijke kwaal niet uitroeien, zullen wij geen stap gevorderd zijn. Door het gedurig toenemen der werkeloosheid zien wij dat, wanneer er kortelings acht uren arbeid werd ingevoerd, wij omtrent zoo ver zouden staan als nu. De machinale uitbreiding zal weldra den 4-urigen arbeid overbodig maken, waarom zouden wij dan al onze centen en tijd verspillen aan propaganda voor nietige hervormingen. Zouden we niet even goed al onze krachten kunnen bewaren tot den beslissenden slag zal geleverd worden?

Waarom van de regeering acht uren arbeid eischen? Denkt ge, arbeiders, dat uwe verdrukkers iets zullen of kunnen geven ten uwen voordeele? Neen, dit is niet mogelijk; zoolang de samenleving niet van vorm veranderd is, kan het lot van den werkman niet verbeterd worden.

Bijvoorbeeld, nemen wij aan dat de regeeringen eene wet maken waarbij er niet meer dan 8 uren per dag mag gewerkt worden. Wanneer de werk-

man op acht uren zooveel moet winnen als op 12 en meer, dan is het uitgemaakt dat den werkgever minder winsten maakt. Hij, die altijd door schraapzucht gedreven wordt, zal zijne waar duurder verkoopen om aan zijn vroegere winst te geraken.

De arbeiders, die de grootste verbruikers zijn, zullen ruimschoots hun aandeel hierin betalen, zoodat er van geene zijde verbetering van te verwachten is.

Dus, werklieden, neemt wel in aanmerking dat de Meibeweging moet voor leuze hebben : *Brood en vrijheid voor allen!*

Op den grondslag der tegenwoordige kapitalistische samenleving is geene verbetering mogelijk. De rijken, de uitbuiters, regeerders en gezagvoerders moeten eerst verdwijnen, den persoonlijken eigendom afgeschafte en de aarde van alle parasieten gezuiverd worden. En dit, denken wij, zal moeten plaats grijpen door eene internationale revolutie.

Daarom aanschouwen wij den Eersten Mei als de groote dag waarop het proletariaat der gansche wereld zal opstaan, zijne ketenen verbreken en den genadeslag toebrengen aan de sedert eeuwen regeerende kapitalisten-dievenbende.

De dag nadert!

Ja, de dag nadert waarop de knagers aan des volks geluk van de aarde zullen weggemaaid worden. Ja, de val der kapitalisten is nabij. Overal ziet men de arbeiders, daartoe door de uiterste ellende gedreven, opstaan, hun recht op leven eischen en hen bedreigen die hun dat betwisten.

De werklieden worden het moede van den morgen tot den avond te slaven voor een loon waarmede zij niets kunnen doen als met de hunden, al werkende, langzaam den hongerdood te gemoet te gaan.

De onrechtvaardige samenleving van heden, gesteund op geld en geweld, moet kost wat kost verdwijnen.

De arbeiders, uitgezogen tot op het been, zijn bidden en smeeken moede. Daar waar de onmenselijke kapitalisten-dievenbende met geweld, met geweer en bajonetten de hongerlijders wil tot zwijgen brengen, verzetten ze zich ook met geweld, grijpen naar wapenen en denken aan niets meer dan aan de vernietiging van het bestaande.

In Pensylvanie (Amerika) hebben de arbeiders het werk gestaakt. Dagelijks hebben gevechten gewapenderhand plaats met de politie en huurotroepen.

Hier in België zijn het de steenbakkers van Boom en omliggende dorpen, die, ondanks den raad, die hen gegeven wordt, om kalm te blijven, de werkhuizen in brand steken en beginnen te plunderen.

En hoe kan dit anders? Niet genoeg verdienende om te leven wanneer ze werken, zijn ze nu genoodzaakt te plunderen om in 't leven te blijven. Immers al wat ze nemen, is toch maar hetgeen ze door hunnen arbeid hebben voortgebracht, ontstolen op hun zweet. Zij doen dus niets anders dan een gedeelte wondernemen van hetgeen hun ontstolen is.

Zulke onmenschen die, wanneer hunne werklieden eenige centiemmen per dag hooger loon eischen om een stuk brood meer aan de hunden te kunnen verschaffen, worden door de regeering gesteund. Zij zendt weer de troepen er op af,

bestaande uit volksjongens, om hunne broeders op ieder oogenblik lood in plaats van brood te bezorgen.

Is het nu te verwonderen dat zulke slaven soms naar een feller moordtuig grijpen en hunne verdrukkers naar de andere wereld zenden?

Het volk begint te begrijpen, dat geweld alleen met geweld kan bestreden worden.

Nog eenige stonden, en wij vagen alle gezag, regeerders en tirannen van de aarde door de sociale revolutie.

Leve de anarchie!

Het Familieleven

(Slot zie nr 3)

Maar de ziekte is zoo wreed, zoo uitgebreid en leelijk zijn er de vernielingen van, dat men bij de uitroeiing, mits het niet anders kan, men met ruwe beslotenheid moet te werk gaan.

In ons bijzijn nooit ongestraft, de lofrede laten maken, van het familieleven en van de dwalingen waarvan het den oorsprong is, doen verstaan dat het eene herhaling en zifting is van alle kwalen leugens, schelmerijen en dwingerijen, der gansche maatschappelijke orde (?) Zijn onweerlegbare eenheid, met het huidig eigendomstelsel doen begrijpen. Bij iedere gelegenheid, het *koophandelijke* der familiebanden uitleggen. Zuiver verklaren, dat, dit martelwerktuig, voor eeuwig moet verdwijnen, met alle anderen: als regeeringen, militarisme, wetgeving, kapitalisme. Ziedaar wat betreft de hekeling.

Vervolgens uitleggen, aan hen, wien het bastaardschap of de verlatene kinderen, dat den dag waarop de wettelijke familie zal afgeschafte zijn en ook geen bastaarden of verlatene kinderen meer zullen of kunnen zijn. Aantoonen dat, de natuur, volstrekt grillig en luimig, zich in liefde, zooals in alle andere dingen, verzet tegen verbintenissen waarvan het breken pijnlijk of moeielijk zou kunnen zijn; dat, het verlangen, wanneer het wederkeerig is, altijd gewettigd is, en dat er niets, in 't geheel niets, tegen de voldoening ervan kan in gebracht worden. Zeggen, dat gezellen, bij alle vrijheden, ook die der liefde willen, hetgeen beteekent dat, in het beweegbare of stand zijner koppeling, eenieder slechts zijne vaste of veranderlijke neigingen te volgen heeft, en dat getrouwheid *niet meer deugd is als het tegenovergestelde ondeugd.*

Bewijzen dat, in den boezem dezer, natuurlijke en waarlijk vrije toepassing, de geheimzinnige en eendrachtige wet, de gemeenschap tusschen beide geslachten en personen, de vrede en de broederschap zonder moeite zullen bloeien, en zich terzelfder tijd, van geslacht tot geslacht, de meest treffende en onvernietbare solidariteit zal vestigen. Eindelijk verklaren dat in dezen zin, *waar enkel en dezen*, men kan zeggen dat de menschheid maar ééne groote en nauwvereënde familie vormt.

Zulks is de reeks der waarheden, welke wij tot plicht hebben te verspreiden. Ik herhaal het: 't is misschien het moeielijkste deel der glorierijke taak, welke de anarchisten hebben opgevat. Maar indien wij niet krachtdadig en zonder genade slaan, waar zijn dan de houthakkers, wiens machtige bijl dezen eeuwiggen boom, in welks schaduw zoovele geslachten den droevigsten dood gevonden hebben, zal nederhakken?

Naar Sébastien Faure.

Een en Ander

Onze vrienden Willems en Herckelbroeck, van *Le Libéraire*, zijn tot 4 jaar gevangzitting veroordeeld, voor buiten den smaak der bourgeoisie artikels in gemeld blad geschreven te hebben.

Zij hebben de plaat gepoetst.

In de rue Condé te Parijs is een bom ontploft in een hotel.

Eenige personen zijn gekwetst.

Te St-Josse-ten-Noode hebben onze makkers eene betooging gehouden. Ze zijn met de politie in botsing gekomen. Drij hunner zijn aangehouden.

Al boter tegen de galg.

Werkstaking in Pensylvanie (Amerika). — Hier ziet het er rot uit. Men vreest een bloedig gevecht tusschen de huurtroepen en de werkstakers, zooals zulks het geval was te Homestead.

De politiemacht is versterkt en de loonbedervers hebben wapens gekregen. Achttien dooden zijn er reeds gevallen bij den aanval van de fabriek Davidson. Verscheidene gevechten worden geleverd tegen de politie. Er blijven dooden en gekwetsten.

De opgewondenheid der werkstakers neemt toe en men vreest het ergste, daar de werkstakers meest allen gewapend zijn. De vrouwen gaan overal de mannen voor. De menschen zijn er tot het uiterste gedreven door de grenzeloze schraapzucht der uitbuiters.

Een vijfhonderdtal vrouwen, met hare kinders bij zich, hebben de loonbedervers van de fabriek Lemont op de vlucht gedreven. De troepen durfden geen gebruik van hunne wapens te maken. Nieuwe benden huurtroepen zullen worden afgezonden. De werkstakers hebben twee duizend kilos dynamiet gestolen.

Dus men verwacht krakend muziek.

Onze vriend Chapellier is veroordeeld tot een jaar gevang om tot werklieden en soldaten te hebben gezegd: « Luistert naar uw geweten en pleegt geen broedermoorden. »

Majoor Gilain kreeg een jaar voor een man dood te schieten. Maar hij was soldaten-aanvoerder en Chapellier anarchist.

Voor moordenaars heeft men meer over dan voor menschen die den moord afkeuren.

Zondag aanstaande worden de kameraden verwacht; er is werk te verrichten op den buiten.

Zaterdagavond zal men het uur bepalen der bijeenkomst. Dat ieder zorge voor bladen, brochuren en manifesten.

Heden Zondag zal de derde prijschiëting plaats grijpen, om 10 ure 's voormiddags.

Dat dus ieder zijn kruisboog medebrengt. Onnoodig te zeggen dat er nieuwe pijlen moeten bij zijn.

Strijdpénning

'k Houd aan de wraak voor mijne taak, 025c. — Een compagnon, 010 c. — Vive L'anarchie, 020 c. — Over-

schot van Fakkels en Anarchisten 025, c. — Leve de zelfstandigheid der individuen, 1,32 — Een wees van een Communard, 6,00 — Omdat ik laf geslagen ben, 0,10 — Xorah n°2, 1,25 — Van Jules den B. 0,15 — Waar blijven de sociale meetingen om het volk te verlichten, 0,10 — Niet uit de schelp gekomen, 0,05 — Leve de internationale zelfwetgeving, (Anarchie) 0,25 — Wij moeten van ijzer en van staal zijn, 0,11 — Een Duivel, 0,50 — J. L. 0,20 — Onbekent, 0,30 — In parijs alles goed maar hier? dat komt! 1,00 — Des menschen wijsten strijd, is die van de broederlijkheid, 2,00 — Als 't lukt 3 bij p, 0,10 — Voor vrijheid al ons bloed, 0,25 — Overschot van een spel, 0,35 — Van Betuils commerce, 2,20 — Verkocht n° 19, 0,95 — Voor den strijdpénning 0,20 — Omdat de werkstakers te Boom het goed meenen, 0,15 — Voor het effenen van petrol, 0,50 — Leve de Sociale Revolutie vindt ge niet gewis, dat de polis, over 't schrijven zoo aardig is? 0,80 —

Totaal 19,13

AANKONDIGINGEN

Ter perse, om binnen enkele dagen te verschijnen:

De 8-urige arbeidsdag

EEN NIET-AFDOEND MIDDEL

Propaganda-brochure aan 5 centiemen.

Bestellingen te zenden: *Café Amnestie*, Vrijdagmarkt 3, Gent.

Kameraden en Geestverwanten, profiteert van de gelegenheid om propaganda te maken, door u eenige exemplaren aan te schaffen van de brochure:

Waarom wij Anarchisten zijn en wat wij willen

Openbaar debat tusschen onzen kameraad G. Bus en den heer V. HEYMANS, gewezen professor.

Prijs: 7 frank per 100; per stuk 10 centiemen.

Kameraden, Geestverwanten en Anarchistische groepen, doet uwe bestellingen zoo gauw mogelijk, want het is reeds ter perse, opdat wij de oplaat daarnaar kunnen regelen.

Men wende zich tot J. P. Bus, Adeghemstraat 167, Mechelen.

Vraagt aan onzen verkooper het schoon en leerrijk werkje:

Een Woord aan de Jongelingen

door P. KROPOTKINE.

Prijs 12 centiemen.

De Mechelsche Vrije Groep.

STAD MECHELEN

Groote Openbare Meeting

op Maandag 30 April, om 7 1/2 uur, in het lokaal *De Sleutel*, Dyle.

Onderwerp: *Welke beteekenis moet de Mei-beweging aannemen?*

Op Dinsdag 1 Mei, in hetzelfde lokaal en op hetzelfde uur,

Groote Protest-meeting tegen de Uitzuigers, Onderdrukkers en alle slag van Volksmisdaders.

Vreemde sprekers zullen het woord voeren.

Ingang en woord vrij.

Tegenstrevers, wij dagen u uit!

Namens de Vrije Groep.

Uitg. M. Anthonissen, Geelhandsplaats 15, Antwerpen